

[Jørgen Gram.]

og for Danmark er, om man har gjort, hvad gøres kan, for at gøre dem derovre opmærksom paa, at vi har et Interesseomraade dernede.

Og naar Ordføreren for det konservative Parti og Partiet i sit Program erklærer, at de staa paa den nationale Selvbestemmelsesret, saa kunde det jo være, at Grænsen til sin Tid maaske dog ikke ligger fast. Og det er det, jeg ikke kan forstaa, og som mange, mange andre ikke kan forstaa, at naar man i Trontalen havde en af tre forskellige Ting opbygget Passus om dette Spørgsmaal, saa kommer den højtærede Udenrigsminister altid, som ogsaa Formanden for det Parti, jeg tilhører, har paapeget, kun med dette ene, at Grænsen ligger fast. Det er det, der, saa vidt jeg kan forstaa, har været med til at slaa Modet ned hos mange dernede, og det er det, som forundrer, at man ikke fremdrager i dens Helhed den Udtalelse i Trontalen, som jeg ogsaa har vedkendt mig at ville staa bagved, og som man ogsaa fra mit Partis Side staa bagved, saaledes som det lige er stadfæstet ogsaa af mit Partis Formand.

Jeg har fortsat ikke faaet Svar paa det, som saa mange havde ventet Svar paa, om den højtærede Udenrigsminister i sine Samtaler i England har givet Anledning til, at man der har faaet den Anskuelse — saaledes som det jo er kommet frem her —, at vor Interesse gælder de mindre betydende saakaldte praktiske Spørgsmaal, men derudover har vi ikke saa stor Interesse i dette om Selvbestemmelsesretten. Det er der ikke blevet givet Svar paa under Forespørgselen; det har den højtærede Udenrigsminister stadig væk ikke givet Svar paa. Og det er her, der muligvis er et Skel mellem den højtærede Udenrigsministers Syn og vort Partis Syn; hvis det ikke er Tilfældet, glæder det os, og det vilde ogsaa være mere paa Linie med den højtærede Udenrigsministers tidligere Syn paa hele dette Spørgsmaal.

Jeg vil blot til sidst slaa fast, at jeg ikke har ønsket en Grænseflytning nu, ikke har givet vore Folkefrænder dernede det mindste Gran af Udsigt til, at vi kan tage imod dem nu. Det vil og kan jeg ikke, og jeg er klar over, at det vil man ikke i Danmark. Men paa den anden Side vil jeg ikke tage hele Haabet fra dem. Jeg mener ikke, man skal nævne et Aaremaal, vi andre ventede 56 Aar, inden vort Haab blev opfyldt. Det er muligt, at det her skal vare længere; det er muligt, at det bliver kortere Tid, det ved jeg ikke; det er muligt, at det aldrig kommer til at ske. Men paa Forhaand

at afskære dem fra Haabet mener jeg ikke er rigtigt over for dem dernede.

Det er nu, der skal gøres den Indsats for dem, som er Grundlaget for hele deres Fremtid, og det gælder jo aandeligt Liv og Død for dem. Naar det da er saadan — og det har jeg altid hævdet —, at Initiativet til, hvad der maatte ske, skal komme fra Befolkningen dernede, naar det er saadan, at de Allierede maa være de udførende og staa bagved, og naar det er saadan, at til syvende og sidst maa det danske Folk i sin Helhed give til Kende, om vi vil, saa synes jeg, Problemet er placeret saaledes, som det maa placeres, og jeg agter at blive ved at fastholde dette Standpunkt som værende det rette over for dem dernede.

Udenrigsministeren (*Christmas Møller*):

Det ærede Medlem Hr. Oluf Pedersen fremsatte nogle Betragtninger, i hvilke det Spørgsmaal fremkom, hvornaar de fremmede Tropper, der var her i Landet, vilde forlade Landet. Jeg kan sige til det ærede Medlem og det høje Ting, at dette Spørgsmaal naturligvis, ligesom ogsaa det sydslesvigske Spørgsmaal, som vi har diskuteret her, er et Spørgsmaal, som Regeringen saa at sige daglig, eller for dettes Vedkommende maaske ugentlig, beskæftiger sig med. Vi har gjort gældende, at vi ogsaa mener, at i det store og hele vil de fremmede Tropper meget snart kunne forlade Landet, og det haaber jeg ogsaa sker, idet vi med de Indkaldelser, der er sket, og saaledes som det danske Forsvar nu bringes i Stand, vil kunne overtage de foreliggende Opgaver selv. Dette er vor Anskuelse, og den har vi naturligvis givet til Kende. Men der er paa visse Omraader Ting, der skal foretages, f. Eks. Minestrygning, Optagning af Landminer, som det ærede Medlem nok har lagt Mærke til er meget farlige Foranstaltninger, og som ifølge internationale Regler skal foretages af dem, der har lagt Minerne, og det ærede Medlem vil vel nok være enig i, at det kan man godt overlade de tidligere Besættelsestropper at gøre. Jeg kan altsaa sige til det ærede Medlem Hr. Oluf Pedersen, at vi fra Regeringens Side naturligvis beskæftiger os med det Spørgsmaal og vil haabe, at vi vil faa et Resultat meget snart.

Til de to ærede Medlemmer Hr. Stærmose og Hr. Jørgen Gram kan jeg sige, at selv om Debatten har været lang, tror jeg ikke, den har været unyttig. Jeg tror ikke, det har været unyttigt, heller ikke for den fremtidige Diskussion herom under Valgkampagnen, at faa slaaet fast, at det ærede Medlem Hr. Stærmose sagde, at man natur-